

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Lišky a soudců Mgr. Lucie Vobrové a JUDr. Mgr. Petra Košíka Ph.D., v právní věci

žalobců:

a) **RABBIT Trhový Štěpánov a.s.**, IČO IČO 18622437

sídlem Sokolská 302, 257 63 Trhový Štěpánov

zastoupen Mgr. Lenkou Korečkovou, advokátkou

sídlem staré náměstí 65, Rychnov nad Kněžnou

b) **Albert Česká republika, s.r.o.**, IČO 44012373

sídlem Radlická 520/117, 158 00 Praha

zastoupen advokátem Mgr. Janem Kramperou,

sídlem Jungmannova 26/15, 110 00 Praha

proti

žalovanému:

OBRAZ - Obránci zvířat, z. s., IČO 03730859

sídlem Václavská 2073/20, 120 00 Praha

zastoupen Mgr. Danielem Cao, advokátem,

se sídlem Radlická 663/28, Praha 5

o odstranění a zdržení se protiprávního jednání a poskytnutí omluvy,

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

takto:

- I. Žaloba, aby byl žalovaný povinen do 3 dnů od právní moci rozsudku odstranit celý obsah nacházející se na adrese www.albertovakrutost.cz s výjimkou uvedenou v petitu V., se zamítá.
- II. Žaloba, aby byl žalovaný povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku z videa v čase 0:00 – 0:23 dostupného na adresách:
<https://www.instagram.com/obrancizvirat/reel/C4-ShkWIall/>
 odstranit všechny videozáběry, se zamítá.
- III. Žaloba, aby byl žalovaný povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku z videa v čase 0:09 – 0:24 dostupného na adresách:
<https://www.instagram.com/reel/C5TiaNZo32O/>
 odstranit všechny videozáběry, se zamítá.
- IV. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zdržet se šíření záběrů, které pořídil na farmách žalobce a), se zamítá.
- V. Žalovaný je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku z **textu**, který se zobrazuje na videích dostupných na adresách

<https://www.instagram.com/obrancizvirat/reel/C4-ShkWIall/>

a www.albertovakrutost.cz

odstranit:

- a. z věty „*SUPERMARKET ALBERT VYDĚLÁVÁ NA ZNETVOŘENÝCH KUŘATECH*“ slovo „*ZNETVOŘENÝCH*“;
 - b. slovní spojení: „*MAJÍ POPÁLENINY*“;
 - c. slovní spojení: „*DUSÍ SE*“;
 - d. slovní spojení: „*JSOU NEMOCNÁ*“.
- VI. Žalovaný je povinen zdržet se šíření letáků s následujícím obsahem

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

VII. Žalovaný je povinen zdržet se šíření plakátů s následujícím obsahem

a je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku z veřejně přístupných míst tyto plakáty odstranit.

VIII. Žalovaný je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku zveřejnit omluvu následujícího znění:

„OMLUVA SPOLEČNOSTI ALBERT ČESKÁ REPUBLIKA, S.R.O.

My, spolek OBRAZ – Obránci zvířat, z.s., jsme na internetové stránce albertovakrutost.cz, na našich sociálních sítích a dalšími způsoby šířili následující nepravdivé výroky týkající se prodeje kuřat společnosti Albert Česká republika, s.r.o. za které se tímto uvedené společnosti omlouváme:

„Supermarket Albert vydělává na obrovském utrpení.“, „Zastavte jeho krutost.“, „A navíc Vám prodává mizernou kvalitu.“, „Pro kuřata z chovů Albertových dodavatelů je jejich krátký život jenom utrpením. „Kuřata, která Vám Albert prodává, vyrostla v temné hale, dusí se, jsou nemocná, vyděšená, zraněná a mají popáleniny.“, „ALBERT VYDĚLÁVÁ NA ZNETVOŘENÝCH KUŘATECH“

OBRAZ – Obránci zvířat, z.s.“

- a. a to na webových stránkách www.albertovakrutost.cz, a to fontem písma Arial, velikostí písma minimálně 14, barvy červená, a to tak, aby text byl zveřejněn po dobu 3 měsíců po právní moci tohoto rozsudku jako první textové sdělení na webové stránce www.albertovakrutost.cz a současně v první pětině webové stránky www.albertovakrutost.cz;
- b. na webových stránkách www.obrancizvirat.cz, to fontem písma Arial, velikostí písma minimálně 14, barvy červená, a to tak, aby text byl zveřejněn po dobu 3

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

měsíců po právní moci tohoto rozsudku jako první textové sdělení na webové stránce www.obrancizvirat.cz a současně v první pětině webové stránky www.obrancizvirat.cz;

- c. na svých profilech na sociálních sítích Facebook, X, Instagram a LinkedIn, tedy na profilech dostupných na adresách

<https://www.facebook.com/obrancizvirat/>

<https://twitter.com/ObranciZvirat>

<https://www.instagram.com/obrancizvirat/>

<https://www.linkedin.com/company/obrancizvirat>

a to po dobu 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku a na své náklady zajistit, že po dobu 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku bude příspěvek s omluvou sponzorovaným příspěvkem.

Ve zbývajícím rozsahu se omluva zamítá.

- IX. Žaloba, kterou se žalobce a) domáhá poskytnutí omluvy, se zamítá.

- X. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zdržet se užívání včetně jakéhokoli upravování ochranné známky žalobce b) evidované u Úřadu průmyslového vlastnictví ČR, číslo zápisu 302075, číslo spisu 453162, a dále aby byl povinen ze všech svých prezentací, produktů a materiálů odstranit následující upravenou ochranou známku žalobce B,

a.

b.

se zamítá.

- XI. Žalobce a) je povinen uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 80 981 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

- XII. Mezi žalobcem b) a žalovaným nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 23. 5. 2024 se žalobci domáhali vydání rozhodnutí, kterým by bylo žalovanému uloženo zdržení se protiprávního jednání spočívajícího v jím vedené kampani ohledně chovu kuřat.
2. Konkrétně žalobce a) tvrdil, že je provozovatelem a vlastníkem farmy nacházející se v obci Xxx (hospodářství č. CZ-xxx) a farmy v obci Xxx (hospodářství č. CZ-xxx). V těchto farmách chová konvenční kuřata (tzv. brojleři), která jsou chována pro maso. Žalobce b) je provozovatel sítě obchodů značky Albert, jedním z produktů, které nabízí, je maso odebírané od žalobce a). Žalovaný je spolek na ochranu práv zvířat, který zahájil masivní mediální kampaň, která primárně směřuje proti žalobci b) a která je založena na uvádění nepravdivých o těchto kuřatech, čímž poškozují oba žalobce. Žalovaný kampaň provozuje zejména prostřednictvím **domény** albertovakrutost.cz, na kterou umístil **prezentaci** o žalobci b) a způsobu chovu jím prodáváných kuřat a prostřednictvím **videí** na sociálních sítích, dále rozdáváním **letáků** a vylepováním **plakátů**. V rámci kampaně žalovaný využívá neoprávněně pořízený **videozáznam** z některé farmy žalobce a) a dále upravenou **ochrannou známku** žalobce b) (č. zápisu 302075). Mezi zavádějící (nepravdivá) tvrzení, která žalovaný šíří, patří: „Supermarket Albert vydělává na obrovském utrpení“, „Zastavte jeho krutost“, „Navíc Vám prodává mizernou kvalitu“, „Albert vydělává na znetvořených kuřatech“, „Dusí se v temných halách. Mají popáleniny. Jsou nemocná a nepředstavitelně trpí.“, „To nejhorší pro kuřata, to nejhorší pro Vás“, „Albert Vám lže! Co v Česku prodává jako prémiovou kvalitu, to je pro něj v zemích na Západě nejnižší standard“.
3. Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že s ní v celém rozsahu nesouhlasí. Žalobce a) není aktivně legitimovaný k podání žaloby, neboť není provozovatelem farem, tím je u farmy Xxx od 1. 1. 2017 společnost PIVKOVICE a.s., IČO 25154443, sídlem 34, 387 73 Pivkovice a u farmy Xxx společnost ZD Trhový Štěpánov a.s., IČO 25714830, sídlem Sokolská 302, 257 63 Trhový Štěpánov. Žalobce a) ani není v kampani přímo zmiňován. Žalobci pak žalobou sledují pouze šikanu žalovaného a jeho zastrašování. On přitom pouze sleduje legitimní cíl – informování veřejnosti a snahu o zlepšení chovu zvířat. Obdobné kampaně jsou vedeny po celé Evropě a soudy je neomezují. Ke kampani navíc přistoupil až poté, co žalobce b) zveřejnil reklamu „Albertovo čerstvé kuře“, které obsahuje zavádějící tvrzení. Žalovaný vytvořil dvě parodie, které mají za cíl zprostředkovat veřejnosti odlišný pohled na věc. Žalovaný si zároveň opatřil videozáznam z farem, ze kterých žalobce b) odebírá kuřata, aby doložil skutečný stav věci. Videozáznam je pak upravován pouze technicky (zaostřením, světelně apod.), nikoli obsahem. Po nařízení předběžného opatření žalovaný musel nahradit videozáznam jiným (generickým) videem zobrazujícím utrpení kuřat. K použitým expresivním výrazům žalovaný uvedl, že v rámci kampaně musí přistupovat k určitým zjednodušením a dále musí používat nepříjemné, šokující až znepokojující výrazy, aby zaujal veřejnost. K žádnému excesu však nedochází, neboť tvrzení se zakládají na pravdě.
4. Z provedeného dokazování soud zjistil následující skutkové závěry:
5. Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce a) soud zjistil, že žalobce a) je podnikatel mj. v oblasti řeznictví a uzenářství a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

6. Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce b) soud zjistil, že žalobce b) je podnikatel mj. v oblasti řeznictví a uzenářství a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.
7. Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. xxx soud zjistil, že žalobce a) je vlastníkem st. parcel č. xxx-xxx v obci Xxx.
8. Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. xxx soud zjistil, že žalobce a) je vlastníkem st. parcel č. xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx a xxx v obci Xxx.
9. Z výpisu z obchodního rejstříku žalovaného soud zjistil, že žalovaný je spolek, jehož hlavním účelem je zejména ochrana zvířat, životního prostředí a spotřebitelů v této oblasti.
10. Z výroční zprávy žalovaného z roku 2022 soud zjistil, že žalovaný zveřejnil výroční zprávu, ve které informuje veřejnost o svých aktivitách, dosažených výsledcích na poli ochrany zvířat, zejména kuřat, a uvádí srovnání řetězců v oblasti prodeje rostlinných produktů.
11. Z výpisu z rejstříku ochranných známek soud zjistil, že žalobce b) je vlastníkem kombinované ochranné známky „Albert“ č. zápisu 302075.
12. Z výpisu z registru doménových jmen .cz soud zjistil, že držitelem domény albertovakrutost.cz je žalovaný.
13. Z printscreenu webových stránek albertovakrutost.cz soud zjistil, že žalovaný prostřednictvím webové prezentace umístěné pod doménou albertovakrutost.cz kritizuje tvrzení (jednání) žalobce b), a to formou sloganů, doprovodných tvrzení a fotografií a upravené ochranné známky žalobce b). Po nařízení předběžného opatření Krajským soudem v Českých Budějovicích (č. j. 32 Nc 1403/2024-135 ze dne 22. 4. 2024) žalovaný tuto prezentaci upravil zakrytím konkrétních výrazů a přidáním infoboxů o nutnosti provedení úprav a jeho názoru na soudní řízení.
14. Z printscreenů příspěvků umístěných na sociálních sítích žalovaného soud zjistil, že žalovaný na svých sociálních sítích Facebook, Instagram a LinkedIn zveřejnil video týkající se žalobce b), obsahující pořízený videozáznam, obdobné negativní výroky o žalobci b) jako ty na webových stránkách albertovakrutost.cz a odkaz na jeho webovou stránku.
15. Z odborného stanoviska ze dne 17. 4. 2024 soud zjistil, že žalovaný pořízený videozáznam z farmy upravil pomocí speciálního filtru (upravující svítivost a barevnost záznamu).
16. Z fotografie letáku soud zjistil, že žalovaný vytvořil leták, který vyobrazuje pozměněnou ochrannou známku Albert a obsahuje tvrzení, že Albert vydělává na utrpení zvířat, a ještě nabízí mizernou kvalitu. Dále obsahuje fotografii kuřete, které má pocházet z farem Albertových dodavatelů s popiskem „kuře popálené vlastními výkaly, protože už je tak přerostlé, že se ani nezvedne z podlahy“. Z druhé strany letáku jsou tři fotografie z farem vyobrazující „nemocná kuřata“ s doprovodnými popisky a odkazem na webové stránky albertovakrutost.cz.
17. Z fotografie plakátu umístěného na pouliční lampě soud zjistil, že žalovaný umístil před prodejnou (centrálu) žalobce b) plakát obsahující fotografii shodného kuřete jako je na letáku a doprovodný text „Albert se neštítí lhát ani vydělávat na utrpení zvířat. A navíc Vám prodává potraviny, které by si na Západě ani nedovolil dát na pulty.“ Plakát rovněž obsahuje odkaz na webové stránky albertovakrutost.cz.
18. Ze screenshotu facebookových stránek žalovaného z 3. dubna 2024 soud zjistil, že žalovaný zveřejnil na svých sociálních sítích video, které vyobrazuje malého chlapce, který vystupoval v reklamním spotu žalobce b), kdy žalovaný pouze pozměnil doprovodný text videa.
19. Ze screenshotu facebookových stránek žalovaného z 3. dubna 2024 soud zjistil, že žalovaný svolává na svém facebookovém profilu protesty před prodejnami Albert.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

20. Z článku zveřejněném na portálu seznamzpravy.cz ze dne 26. 3. 2024 soud zjistil, že v návaznosti na činnost žalovaného, který reagoval na reklamu žalobce b) ohledně jím nabízených kuřat, byl na zpravodajském portálu seznamzpravy.cz publikován článek „Kuřata se ani nepostaví na nohy. Obránci zvířat kritizují dvojí standardy“.
21. Z článku zveřejněném na portálu novinky.cz ze dne 27. 3. 2024 soud zjistil, že byl zveřejněn článek na portálu novinky.cz „Výkaly, vypelichaná i bezvládná kuřata. Obránce zvířat vyděsil způsob chovu drůbeže pro supermarkety“.
22. Ze screenshotu instagramového profilu „xxx“ soud zjistil, že část kampaně žalovaného byla šířena instagramovým účtem „xxx“ s počtem sledujících: 687 tisíc.
23. Z fotografií chovné haly farmy soud zjistil množství chovaných kuřat v hale a zdroje osvětlení.
24. Z komentářů u příspěvků žalobce b) na sociálních sítích soud zjistil, že obsahují převážně negativní stanoviska zákazníků k postoji žalobce b) k chovu (odebírání) kuřat.
25. Z článku na deník.cz ze dne 20. 4. 2023 soud zjistil, že žalovaný tvrdil, že supermarkety nabízí maso z nemocných kuřat (nemoc bílých vláken). Zároveň je v článku uvedeno, že problematikou bílých vláken se zabývají různá vědecká pracoviště a současná úroveň poznání nepodporuje ani nevyvrací tvrzení žalovaného.
26. Z článku na svscr.cz ze dne 14. 4. 2023 soud zjistil, že veterinární dozor v ČR je u kuřecího masa na nadstandardní úrovni. Při veterinární prohlídce na jatkách Státní veterinární správa nezaznamenala nic, co by indikovalo, že maso trpí problémem tzv. bílých vláken v tak enormním rozsahu, jak uvedl žalovaný.
27. Z nájemní smlouvy ze dne 29. 10. 2019 soud zjistil, že žalobce a) pronajal haly 1–3 na farmě Xxx u xxx společnosti PIVKOVICE a.s., IČO 25154443, sídlem 34, 387 73 Pivkovic.
28. Z nájemní smlouvy ze dne 31. 12. 2003 soud zjistil, že žalobce a) pronajal nemovitosti zapsané na LV č. xxx, obec Xxx, společnosti ZD Trhový Štěpánov a.s., IČO 25714830, sídlem Trhový Štěpánov 302, 257 63.
29. Z webových stránek žalobce a) soud zjistil podniky skupiny Rabbit, mj. společnost RABBIT Trhový Štěpánov a.s., Pivkovic a.s. a ZD Trhový Štěpánov a.s.
30. Ze záznamu o kontrole ze dne 29. 7. 2025 soud zjistil, že v šarži L5150 kuřecích stehenních řízků žalobce b) byla zjištěna přítomnost bakterie Salmonella enteritidis.
31. Ze záznamu o kontrole ze dne 4. 8. 2025 soud zjistil, že v šarži 25231 kuře celé bez drobů žalobce b) byla zjištěna přítomnost bakterie Salmonella infantis.
32. Z fotografií balení kuřecích řízků žalobce b) soud zjistil, že na mase se objevuje slabé bílé lemování.
33. Z CD-ROM označeného „01“ soud zjistil grafickou úpravu (filtr) videozáznamu z farmy
34. Z videí č. 141, 89, 109, 154, 138, 106, 101, 113, 131, 146, 165, 133, 151, 152, 175, 153, 159, 188, 78, 158, 143, 142, 150, 188, 110, 106 z CD-ROM 01 soud zjistil, že záběry byly pořízeny na farmě Xxx a Xxx a obsahují kuřata trpící různými vadami/zraněními.
35. Ze složky „White Striping“ soud zjistil, že obsahuje záběr na balení kuřete Albertovo kuře, které má obsahovat stopy White Striping, což je nemoc bílých vláken (situaci, kdy v důsledku rychlého růstu sval odumírá a je nahrazován tukem).
36. Z CD-ROM 02 zjistil geolokaci pořízených záznamů z farmy.

37. Z výsledku svědkyně P.S. soud zjistil, že pracuje u žalovaného na pozici koordinátorka sociálních sítí. Aktivně se účastnila kampaně Albertova krutost přípravou a publikováním příspěvků na sociální síť. Závěr, že kuřata trpí v temných halách, získala od kampaňového týmu. O uvedených informacích má za to, že jsou pravdivé a všeobecně se o rychlokuřatech z velkochovu ví. Účelem kampaně bylo donutit žalobce b), aby se co nejdříve zavázal k ECC (Evropskému standardu chovu kuřat).
38. Z výsledku svědka Mgr. M.V., xxx, soud zjistil, že účelem kampaně bylo primárně zlepšit podmínky kuřat chovaných na maso, cílila tedy na supermarket, kteří mohou nejlépe působit na své dodavatele. Po interní debatě kampaň namířili na žalobce b), a to v důsledku jeho vlastní marketingové kampaně. Kampaň nemířila na chovatele kuřat, neboť žalovaný si je vědom toho, že chovatel musí postupovat v rámci co nejefektivnějších způsobů chovu. V praxi chovy kuřat žádné konkrétní zákonné parametry neporušují, nanejvýš úvodní ustanovení zákona na ochranu zvířat (aby zvíře netrpělo). Žalovaný se snažil o podložení tvrzení na základě vědeckých či jiných poznatků, včetně poznatků z videozáběru. Svědek se na farmě podívat nebyl. To, že jsou kuřata chována v temných halách, vyplývá z teoretických prezentací a odborných statí, kde se popisuje, že osvětlení je kuřatům postupně snižováno, neboť to vede k menší aktivitě kuřat a většímu nabírání svalové hmoty. Nevycházeli tudíž z konkrétního poznatku na farmě, ale z obecných znalostí (postupů). I v otázce zranění kuřat vycházel primárně z vědeckých poznatků týkajících se deformit, které v nejhorším případě vedou ke zlomeninám. Svědek se domnívá, že kuřata mohou být i jinak nemocná, ale toto nebyl schopen posoudit a věří svému odbornému týmu. Nebylo zjišťováno, zda toto konkrétní (nemocné) kuře bylo prodáváno v Albertu, kampaň mohla být vedena jen na základě odborných poznatků.
39. Účastníci prohlásili za nesporné, že žalovaný koncem března 2024 zahájil mediální kampaň pod názvem „Albertova krutost“ zaměřenou proti žalobci b), a to v návaznosti na reklamu žalobce b) nazvanou „Albertovo čerstvé kuře“. Součástí kampaně bylo úvodní video obsahující záběry kuřat v halách, které bylo do vydání předběžného opatření dostupné na webu žalovaného albertovakrutost.cz. Kromě videozáznamu z farem žalovaný publikoval i dvě videa – parodie s názvem „Je možné aby zvířátka žila lépe“ a „Únik pravdy v oddělení kuřat“.
40. Soud shrnuje, že v návaznosti na reklamu žalobce b) týkající se jím nabízeného kuřecího masa, ve které žalobce b) uvádí mj. slogany „ostře sledované maso“ a „o naše kuřátka je dobře postaráno“ a kde vyobrazená kuřata jsou malé velikosti a v jasně žlutém zbarvení, žalovaný spustil internetovou prezentaci pod doménou albertovakrutost.cz, ve které označuje tvrzení žalobce b) za lživá (falešná) a kde prostřednictvím více či méně pobuřujících sloganů a záznamů z farem, ze kterých žalobce b) kuřata odebírá, tato tvrzení napadá a předkládá odlišnou (vlastní) verzi skutečnosti, zejména, že zvířata chovaná na farmách trpí a jsou chována ve špatných podmínkách, kdy z tohoto nepříznivého stavu žalobce b) finančně profituje. Žalovaný dále v rámci kampaně upravil videa (reklamy) žalobce b), rozšiřoval letáky a vyvěšoval plakáty, ve kterých veřejnost informuje o nedostatečných podmínkách chovu kuřat. Žalobci v tomto jednání spatřují zásah do své pověsti (dobrého jména) a dále do ochranné známky žalobce b), kterou žalovaný v upravené verzi na šířených materiálech používá. Žalovaný tvrdí, že tak činí ve veřejném zájmu.
41. *Obecně k právnímu posouzení zásahu do pověsti právnické osoby*
42. Dle § 135 odst. 1 občanského zákoníku právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
43. Dle § 135 odst. 2 občanského zákoníku stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké
- Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

44. V posuzované věci dochází ke kolizi práva na ochranu pověsti (jména) žalobců a práva žalovaného na svobodu projevu a informace dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Vzhledem k tomu, že jednání žalovaného je mezi účastníky nesporné, soud musel primárně zkoumat, zda je nutné dát přednost právu žalobců před právy žalovaného, tedy zda zásah do práv žalobců přesáhl přípustnou míru takovým způsobem, který již v demokratické společnosti nelze tolerovat. (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2384/2012 ze dne 21. 12. 2012).
45. Obecně platí, že má-li být svoboda projevu kritizující osoby omezena rozhodnutím soudu, musí být prokázáno, že kritika nebyla vyřčena v dobré víře nebo nešlo o „férovou“ kritiku. Presumpcí dovolené kritiky je chráněn toliko hodnotící úsudek, nikoli tvrzení faktů, jejichž pravdivost musí naopak prokazovat sám kritik (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 23/05). Pro posouzení zásahu do práva na dobrou pověst právnické osoby je tak nutné rozlišovat, zda posuzovaný výrok má povahu skutkového tvrzení či hodnotícího úsudku. Skutkové tvrzení se opírá o fakt, o objektivně existující realitu, která je zjiitelná pomocí dokazování; pravdivost tvrzení je tedy ověřitelná. V zásadě platí, že pravdivá informace nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokud není podána tak, že zkresluje skutečnost, či není natolik intimní, že by odporovala právu na ochranu soukromí. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda je forma jeho veřejné prezentace přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tedy zda primárním cílem kritiky není hanobení a zneuctění dané osoby (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1174/2007 ze dne 29. 11. 2007). Dále platí, že každé zveřejnění nepravdivého údaje nemusí automaticky znamenat takovýto zásah, ten je dán pouze tehdy, jestliže přesáhl určitou přípustnou intenzitu takovou měrou, kterou již v demokratické společnosti tolerovat nelze (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 1159/2004 ze dne 2. 2. 2006).
46. Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 156/99 ze dne 8. 2. 2000 uvedl, že pro účely informování nejširší veřejnosti lze stěží trvat na naprosté přesnosti skutkových tvrzení a klást tak na novináře nespíitelné nároky. Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 23 Cdo 3372/2018 ze dne 18. 6. 2019 dále dovodil, že v rámci diskuse o věcech veřejných je třeba přiznat ochranu i takovým výrazům, které jsou expresivní, neortodoxní či jsou proneseny s nadsázkou. Významné je proto vždy to, aby celkové vyznění určité informace odpovídalo pravdě. Platí rovněž, že při posuzování střetu práva na ochranu pověsti právnické osoby s jinými právy, nejčastěji s právem na svobodu projevu a právem na informace, garantovanými čl. 17 Listiny základních práv a svobod, je třeba dbát na to, aby s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu nebyla jednomu z těchto práv bezdůvodně dána přednost před právem druhým (nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 154/97 ze dne 2. 2. 1998).
47. Odhlédnout nelze ani od skutečnosti, že v daném případě je třeba vytykané jednání žalovaného vnímat jako součást diskuse o věcech veřejných, mezi něž původ potravin nabízených spotřebitelům nepochybně patří (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 453/03 ze dne 11. 11. 2005). Nelze pak přehlédnout ani postavení (osobu) žalovaného, jehož primárním účelem není podnikání jako v případě žalobců, ale nepodnikatelská činnost, informování veřejnosti, její edukace a přinášení návrhů na změny nefungujících institutů. (Bez důvodným) potlačováním této činnosti by, rovněž jako v případě potlačování médií, častokrát docházelo k informační nerovnováze, kdy by koncový spotřebitel získával informace pouze od prodejce. Tyto informace, jak žalobce b) nepřímou sám potvrdil, jsou však často neúplné, neboť jejich primárním účelem je zvýšení poptávky po odběru zboží a tvorba zisku. Paradoxně tak nastává situace, kdy jak žalobce, Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

tak žalovaný činí prohlášení, které skutečnému stavu odpovídají pouze částečně, jsou nadsazená, neboť každý z nich sleduje prosazení svého zájmu.

48. Na základě shora uvedené ustálené judikatury pak soud přistoupil k právnímu posouzení jednotlivých nároků.
49. *K aktivní legitimaci žalobce a)*
50. Soud v první řadě konstatuje, že zamítl v celém rozsahu žalobu žalobce a), neboť jej neshledal ve věci aktivně legitimovaným. Žalobce a) neprokázal, že by kampaň žalovaného mířila vůči němu, tedy že by byl žalovaným kdekoli zmíněn, či že by si veřejnost spojovala kampaň s jeho osobou. V takovém případě se však žalobce a) může cítit tímto případem nanejvýš morálně dotčen, což však k samotnému úspěšnému podání žaloby nestačí.
51. Ani vlastnictví k pozemkům, na nichž jsou farmy provozovány, ani majetkové (personální) propojení s osobami, které na daných pozemcích farmy provozují, není dostatečným titulem pro úspěšné podání žaloby. Aktivně legitimovanými by mohly být nanejvýše společnosti, které předmětné farmy provozují a z nichž pochází záznamy žalovaného (společnost PIVKOVICE a.s. a ZD Trhový Štěpánov a.s.).
52. *K povinnosti odstranit internetovou prezentaci na doméně albertovakrutost.cz (výrok I)*
53. Prvním nárokem žalobců byl požadavek na odstranění celého obsahu webových stránek žalovaného (albertovakrutost.cz). Soud uvádí, že k povinnosti odstranění celého obsahu by přistupoval pouze za situace, kdy by jeho (alespoň) převažující část byla např. protizákonná či jejím jediným (primárním) účelem bylo poškození práv druhého. V posuzovaném případě však žalovaný sleduje legitimní cíl, a to informování veřejnosti o podmínkách chovu kuřat spolu s výzvou ke změně. Jak vyjádřil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 2956/23, považuje svobodu projevu a z ní odvozené právo na informace za jeden z úhelných kamenů demokratického právního státu, neboť teprve svobodné informace a jejich výměna a svobodná diskuse činí z člověka občana demokratické země; naopak absence této svobody demokracii pojmově vylučuje. Soud mohl proto nanejvýše posuzovat jednotlivé prvky stránek, jako jsou jednotlivé výroky, vyobrazení, záznamy apod. (což ostatně soud činil v rámci zbývajících nároků). Požadavek na kompletní odstranění obsahu stránek však soud shledal nepřiměřeným.
54. *K povinnosti odstranit (část) videozáznamů ze sociálních sítí (výrok II a III)*
55. Dle § 38g zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, do práva autorského nezasahuje ten, kdo užije dílo pro účely karikatury, parodie nebo pastíše.
56. Žalobci dále požadovali, aby žalovaný odstranil konkrétní části videí, které nahrál na své sociální síti a které přebírají videa žalobce b) a doplňují (upravují) je odlišným textem a záběry.
57. Soud jednání žalovaného shledal legitimním a v souladu s předmětem jeho činnosti. Video vytvořená žalovaným představují reakci a parodii na reklamní spot žalobce b) „Albertovo čerstvé kuře“, neboť prostřednictvím něho konfrontuje vyobrazení žlutého kuřete, jež má žalobce b) prodávat. Tyto aktivistické počiny byly již v minulosti předmětem posuzování obecných soudů i soudu ústavního a bylo dovozeno, že je-li jimi sledována věcná kritika podnikatelského subjektu činěná v otázce veřejného zájmu a tato kritika nevybočuje z rozumných mezí (např. voláním po násilí), je způsob vyjádření takové kritiky přípustný, a to bez ohledu na to, zda podnikatelskému subjektu může vzniknout újma, či zda z něho má aktivistický subjekt prospěch. Od tohoto právního názoru se soud v posuzovaném případě nemá důvodu odchýlovat.
58. Jak např. uvedl Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 2627/2022 ze dne 28. 7. 2023 „Dovolací soud dále ve shora uvedeném rozhodnutí uvedl, že sama skutečnost, že žalovaný užije dílo žalobkyně (a dotčené předměty práv s autorským právem souvisejících) v jeho podstatné Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

části, resp. vloží do něj dodatečně některé (obsahově nesourodé) záběry, sama o sobě nepostačuje k závěru, že takové užití je v rozporu s běžným způsobem užití díla pro účely parodie, jímž by byly nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy žalobkyně. Slouží-li navíc parodie k vyjádření názoru na věc veřejného zájmu, kterou je i ochrana životního prostředí, nelze rovněž pominout, že debata o věcech veřejných požívá ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod velmi silnou ochranu.“

59. Uvedený nárok pak plně dopadá na právě projednávanou věc, kdy žalovaný převzal autorskoprávně chráněný materiál žalobce b) a doplnil (nahradil) je svými popisky, čímž vytvořil parodující dílo ve smyslu § 38g autorského zákona, které však rovněž požívá ochrany.
60. Akcentovat je i nutné to, že žalovaný tak učinil ve veřejném zájmu, kdy se snaží vyvolat diskuzi a poukázat na problémy související s chovem (a prodejem) kuřat.
61. Ke shodnému závěru, a tedy neuznání převahy autorských práv žalobce, dospěl i Ústavní soud (např. nález sp. zn. I. ÚS 2956/23 ze dne 10. 1. 2024).
62. *K povinnosti zdržet se šíření záznamů z farmy (výrok IV)*
63. Ohledně nároku o uložení povinnosti zdržet se šíření záznamu z farmy soud uvádí, že ani jeden ze žalobců není ve věci aktivně legitimovaný. Žalobce a) neprokázal, že by video bylo pořízeno na jím provozované farmě, či že by s ním bylo spojováno (viz výše). Žalobce b) pak vůbec žádné farmy neprovozuje, neboť se zabývá provozováním maloobchodního řetězce s potravinami. Byť by video mohlo být spojováno se žalobcem b), tato vazba je vytvořena tím, že žalobce b) z této farmy kuřata odebírá. Informování veřejnosti o podmínkách chovu kuřat na farmě, odkud jsou odebírána, soud vyhodnotil jako silnější právo oproti jakémukoli žalobcem b) tvrzenému zásahu do jeho dobré pověsti. To, že by video bylo zkreslené či výrazně upravené a neodrážející skutečnost žalobci neprokázali, když úprava barev či přiblížení (zaostření) záběru takovou výraznou (zkreslující) úpravou být sama o sobě nemůže.
64. *K povinnosti odstranit konkrétní závadná tvrzení (výrok V)*
65. Oproti nároku obsaženého ve výroku I (odstranění celých webových stránek) se žalobci výrokiem V domáhali odstranění konkrétních tvrzení, která považovali za nepravdivá a způsobila zasáhnout do jejich práv.
66. Oproti např. legitimnímu vytvoření parodujícího videa soud již nepovažoval za přiměřená tvrzení žalovaného o tom, že by kuřata prodávaná žalobcem b) měla popáleniny, dusila se, byla nemocná či znetvořená, anebo že by žalobce b) na takto znetvořených kuřatech finančně profitoval. Tato tvrzení dle soudu přesáhla rámec snahy o informování veřejnosti a vyjádření nesouhlasu s postupy žalobce b), ale měla za cíl donutit žalobce b) k zavázání se dodržování (v Česku nadstandardních) podmínek odběru kuřat (tzv. ECC – European Chicken Commitment) – viz zejména výslech svědků žalovaného.
67. Žalovaný však neprokázal, že by jakkoli takto postižená kuřata žalobce b) prodával, či na nich profitoval, resp. že by v době činění těchto prohlášení měl k dispozici takové podklady, které by odůvodňovaly obdobné závěry. Svými výroky tak byl s to zasáhnout do dobré pověsti žalobce b) a způsobit mu újmu.
68. Žalovaný v tomto ohledu směřoval svou argumentaci a důkazní prostředky k prokázání, v jakých podmínkách se obvykle kuřata chovají a jak má na ně tento obvyklý způsob chovu dopad. Tento počin je sice chvályhodný, ale nikoli relevantní a způsobilý připustit deklarace žalovaného o tom, že žalobce b), jakožto maloobchodní prodejce potravin, prodává závadné zboží a profituje na tom. U průměrného spotřebitele vytváří zpráva o tom, že žalobce b) prodává kuřata, která jsou

nemocná/popálená/znetvořená, představu, že žalobce b) vědomě taková kuřata odebírá a dále je nabízí zákazníkům k prodeji a/nebo že kuřata mohou být zdravotně nezpůsobilá ke konzumaci.

69. Ojedinělé výskyty bakterie salmonella (dvě šarže) v mase je jev sice nežádoucí, ale nikoli prokazující vytýkané jednání odběru nemocných kuřat, zvláště, když k výskytům došlo až po spuštění kampaně žalovaného.
70. Ani fotografie balení masa, na kterých má být viděna „nemoc bílých vláken“ takováto prohlášení nepodporuje. Jak uvedla Státní veterinární správa „problematikou bílých vláken se zabývají různá vědecká pracoviště a současná úroveň poznání nepodporuje ani nevyvrací tvrzení žalovaného“ a dále „Při veterinární prohlídce na jatkách Státní veterinární správa nezaznamenala nic, co by indikovalo, že maso trpí problémem tzv. bílých vláken v tak enormním rozsahu, jak uvedl žalovaný“. Nejen, že tak rozsah toto výskytu je žalovaným značně nadsazen, navíc je problematika bílých vláken nedostatečně prozkoumaná a neumožňuje činit jednoznačné závěry, že se jedná o zdraví závadný prvek. Už vůbec to neopravňuje žalovaného tvrdit o žalobcem b) nabízeném zboží, že je znetvořené či jinak nemocné.
71. Soud proto v tomto rozsahu žalobě žalobce b) vyhověl a nařídil žalovanému konkrétní závadná tvrzení z videa a internetové prezentace odstranit.
72. *K povinnosti zdržet se šíření letáků a vyvěšování plakátů (výrok VI a VII)*
73. Závadné výroky pak žalovaný šířil nejen v rámci videí a internetu, ale uváděl je i na distribuovaných letácích a vyvěšovaných plakátech, kde byly navíc doprovázeny vyobrazením postiženého (popáleného) kuřete. Celkové vyznění plakátů a letáků tak působí zkresleným dojmem a nepopisuje adekvátně účast (a možnosti) žalobce b) na chovu kuřat. Z letáku je seznatelné to, že žalobce b) vydělává na utrpení zvířat a nabízí mizernou kvalitu, z plakátů pak to, že žalobce b) se neštítí lhát ani vydělávat na utrpení zvířat a prodává potraviny, které by si na Západě ani nedovolil dát na pulty.
74. Soud opakuje, že nebrání žalovanému v jeho snaze o informování veřejnosti o (dle něj) nedostatečném způsobu chovu kuřat. Předkládané informace by ale měly být relevantní a zakládat se na pravdě a neměly by být hrubě zkreslovány za účelem šíření dezinformací a nepřímému donucení subjektu k přistoupení na požadavky neziskové organizace.
75. *K povinnosti zveřejnění omluvy (výrok VIII)*
76. Jelikož bylo do pověsti žalobce b) zasaženo šířením nepravdivých tvrzení (výrok V, VI, VII), soud částečně vyhověl nároku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve formě omluvy, kdy znění omluvy soud upravil tak, aby reflektovalo skutečný rozsah zásahu do práv žalobce b). O možnosti právnické osoby požadovat omluvu za zásah do dobré pověsti soud odkazuje na ústavní nález sp. zn. Pl. ÚS 26/24.
77. *K povinnosti zdržet se užívání a upravování ochranné známky (výrok X)*
78. Dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, nestanoví-li tento zákon jinak (§ 10 až 11), nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána.
79. Dle § 8 odst. 3 zákona o ochranných známkách pro potřeby odstavce 2 se za užívání v obchodním styku považuje zejména umístování označení na výrobky nebo jejich obaly, nabídka výrobků pod tímto označením, jejich uvádění na trh nebo skladování za tímto účelem anebo nabídka či poskytování služeb pod tímto označením, dovoz nebo vývoz výrobků pod tímto označením, užívání označení v obchodních listinách a v reklamě, užívání označení jako název právnické osoby nebo obchodní firmu nebo jako součást názvu právnické osoby nebo obchodní Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

firmy a užívání označení ve srovnávací reklamě způsobem, který je v rozporu s jiným právním předpisem.

80. Soud nakonec nevyhověl ani povinnosti zdržet se užívání a upravování ochranné známky žalobce b) na základě tvrzeného zásahu do její rozlišovací způsobilosti a snižování její hodnoty. Ochrana známky zakotvená v zákoně o ochranných známkách totiž míří na užití v obchodním styku. V posuzovaném případě žalovaný nevystupuje jako soutěžitel žalobců, neprodává zboží ani služby, jedná se o spolek vytvořený za účelem zlepšení podmínek chovu zvířat. Zcela tak abscentuje jak přímá či nepřímá obchodní realizace, tak používání ochranné známky ve spojení s výrobky a službami, kdy ochranná známka je primárně vytvářena právě za účelem rozlišení zboží a služeb podnikatelů (§ 1a zákona o ochranných známkách).
81. Za obchodní využití se ani dle odborné literatury nepovažuje takové využití ochranné známky, které přímo či nepřímo nesměřuje k obchodní realizaci zboží nebo služeb – k tomu blíže viz Biskupcová Eva, § 8 [Práva z ochranné známky]. In: Horáček R., Biskupcová E., De Korver Z. Práva na označení a jejich vymáhání. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 117.
82. Průměrný zákazník tak může na první pohled rozeznat, že se nejedná o označení žalovaného, ale jako parodickou úpravu označení žalobce b). Proto by žalobci b) nesvědčila ani ochrana dle autorského práva, neboť užití ochranné známky ve své zakrvácené podobě má za cíl přispět vyjádření postoje žalovaného o nedostatečném přístupu žalobce b) k dané problematice (a tedy toho, že žalobce b) „má krev na rukou“), čímž je opět naplněna podmínka parodie (umělecké přidané hodnoty za účelem vyvolání veřejné debaty a kritiky). Právo na svobodu projevu tak v tomto případě převáží nad potencionální újmou žalobce b).
83. Na základě výše uvedeného tak soud žalobě částečně vyhověl co do šíření nepravdivých tvrzení a souvisejících nároků, ve zbytku žalobu jako nedůvodnou zamítl.
84. O nákladech řízení mezi žalobcem a) a žalovaným bylo rozhodnuto v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že je soud přiznal zcela úspěšnému žalovanému. Náklady žalovaného činí náklady advokáta představující 5 úkonů právní služby učiněných do 31. 12. 2024 (převzetí zastoupení, porada s klientem dne 7. 5. 2024 a 9. 5. 2024, odvolání proti předběžnému opatření ze dne 17. 5. 2024 a vyjádření ze dne 30. 7. 2024) po 2 500 Kč (§ 9 odst. 3 písm. d) AT) a 5 paušálních náhrad po 300 Kč. Po 1. 1. 2025 advokát vykonal 12,5 úkonů (vyjádření ze dne 11. 2. 2025, 11. 5. 2025, 7. 8. 2025 a 12. 8. 2025 a dále účast na jednáních dne 13. 1. 2025, 20. 5. 2025, 17. 6. 2025 a 12. 8. 2025, které všechny přesáhly svou délkou 2 hodiny a dále účast u jednání dne 18. 8. 2025, při kterém bylo pouze vyhlášeno rozhodnutí) po 3 700 Kč (§ 9 odst. 3 písm. d) AT) a 13 paušálních náhrad po 450 Kč. Dále žalovanému náleží DPH ve výši 21 % z částky 66 100 Kč ve výši 13 881 Kč a uhrazený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.
85. O nákladech řízení mezi žalobcem b) a žalovaným bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, že se nepřiznávají žádnému z účastníků, neboť každý z účastníků měl (přibližně shodný) částečný úspěch ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný požádat o výkon rozhodnutí u soudu nebo o nařízení exekuce.

Praha dne 18. srpna 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.

JUDr. Filip Liška v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.